

[Yvonne Herløv Andersen]

ne ser det nede i salen mere end denne ene gang.

Ebba Strange (SF):

Socialistisk folkeparti afviser det foreliggende forslag med præcis de samme begrundelser, som vi har afvist alle tidligere forslag af samme art.

Det er et af de klareste eksempler på, at kristeligt folkeparti vil have kvinderne hjem til køkkenet og kødgryderne igen, og nu er det ikke bare ét år, nu er det altså 3 år, og næste gang bliver det 10 år, sådan som jeg forudsagde det, engang vi diskuterede det på et tidligere tidspunkt, og så kan kvinderne ellers droppe alt, hvad de har tilkæmpet sig i de år, der er gået, hvor de trods alt har nået lidt større ligestilling på arbejdsmarkedet, end de havde for 10-20 år siden. Kristeligt folkeparti siger, at det er på grund af børnene. Vi tror ikke på det i socialistisk folkeparti; vi tror ikke på, at børnene bliver lykkeligere af at have utilfredse mødre gående derhjemme.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Da mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede, vil jeg tillade mig at fremsætte kommunisternes syn på forslaget.

DKP kan ikke gå ind for kristeligt folkepartis forslag. Vi vil gerne diskutere børnetilskuddets størrelse, og vi har tidligere rejst de problemer, der især findes for enkepensionister med børn, hvortil der ydes normalbidrag, og for enlige kvinder, der modtager bistandshjælp. De får i dag ydelser, der ligger under eksistensminimum, og det undrer os ikke, at B.T., som det tidligere er nævnt, i dag kan konstatere reelle underernæringsproblemer hos børn af enlige mødre. Men netop enlige mødre vil ikke nyde godt af kristeligt folkepartis forslag. Det er tværtimod udtryk for en reaktionær holdning og et dårligt skjult forsøg på at jage kvinderne tilbage i hjemmene.

Grethe Philip (RV):

I det radikale venstre er vi positive over for at gøre noget for familier med småbørn – det har vi jo også vist ved de beslutningsforslag, vi har fremsat – men vi lægger hovedvægten på den allerførste tid efter fødslen og graviditeten, for vi mener, det er dér, man i

første omgang skal sætte ind, og med denne prioritering kan vi ikke på dette tidspunkt gå ind for dette forslag.

Men jeg vil gerne spørge forslagsstillerne, hvordan de er kommet frem til den udgift, som de taler om i bemærkningerne, på, så vidt jeg husker, 500 mill. kr. Det ville være rart at få regnestykket frem her i dag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti finder det emne, som vi nu beskæftiger os med, særdeles vigtigt. Selv om vi ved, at det kan være svært i øjeblikket at overbevise et flertal om nødvendigheden af det, ved vi også noget om, at vor stædighed på længere sigt vil blive belønnet. Vi er helt overbevist om, at det, vi her foreslår, og som vi gang på gang har fremsat forslag om i folketinget, er noget, der i store dele af befolkningen er opbakning for, nemlig at det er nødvendigt, at vi sætter særlig ind over for børnenes forhold. Vi venter også spændt på resultatet af børnekommissionens arbejde, men jeg mener ikke, at det, at den arbejder, bør forhindre os i også at arbejde og komme med de ting, vi finder væsentlige.

Det er lidt skuffende at høre fremskridtspartiet tale om, at man nu ikke vil have flere udgifter, for realiteten er bare den, at man i dag økonomisk tilgodeser den del, som bruger institutionerne, og det finder et flertal helt i orden, hvorimod de, der ikke bruger dem, ingenting får. Hvis ikke det er uretfærdigt, ved jeg ikke, hvad der er uretfærdigt, dette at man skal belønnes for at være så venlig at bruge en institution, og at andre så ikke skal have noget.

Så taler man om, at vort forslag er udtryk for, at vi vil have kvinderne hjem. Jeg tør nok sige, at ordføreren for SF, fru Ebba Strange, og jeg er meget uenige på det punkt, og det kommer nok ikke som nogen overraskelse for nogen. Det skyldes, at SF ensidigt dyrker den opfattelse, at begge forældre skal ud, at kvinden kun kan realisere sig selv ude på en arbejdsplads, og at det at være i et hjem ikke er noget arbejde, mens vi siger, at der skal være en reel mulighed for at vælge. Det ønsker SF ikke, for de ønsker, at kvinder skal være solidariske, og det bliver de kun ved at gå ud på arbejdsmarkedet og blive ligesom mændene. Vi mener, at kvinder må have lov til at være kvinder og have lov til at